

Plafondkunst moet verblijf in ziekenhuis veraangenamen

Wie in het ziekenhuis belandt, ligt soms hele dagen naar een saai plafond te tu- ren. Een kunstenaar komt met een alternatief: dynami- sche plafonddecoraties die de geest moeten prikkelen.

reportage

Jolanda Breur

Voor beeldend kunstenaar Rutger Jan Bredewold komen goede prikkels van boven. Zijn dynamische kunstplafonds moeten het leven in het zorgbed en op de werkvloer veraangenamen.

Blauw wordt langzaam paars, de sfeer van het doek verandert. Het trage ritme van de ledlampen erachter contrasteert met de dynamiek van de afbeelding. De fantasierijke print zuigt de toeschouwer naar binnen. Ondertussen toveren *spots* voordien onopvallende details tevoorschijn.

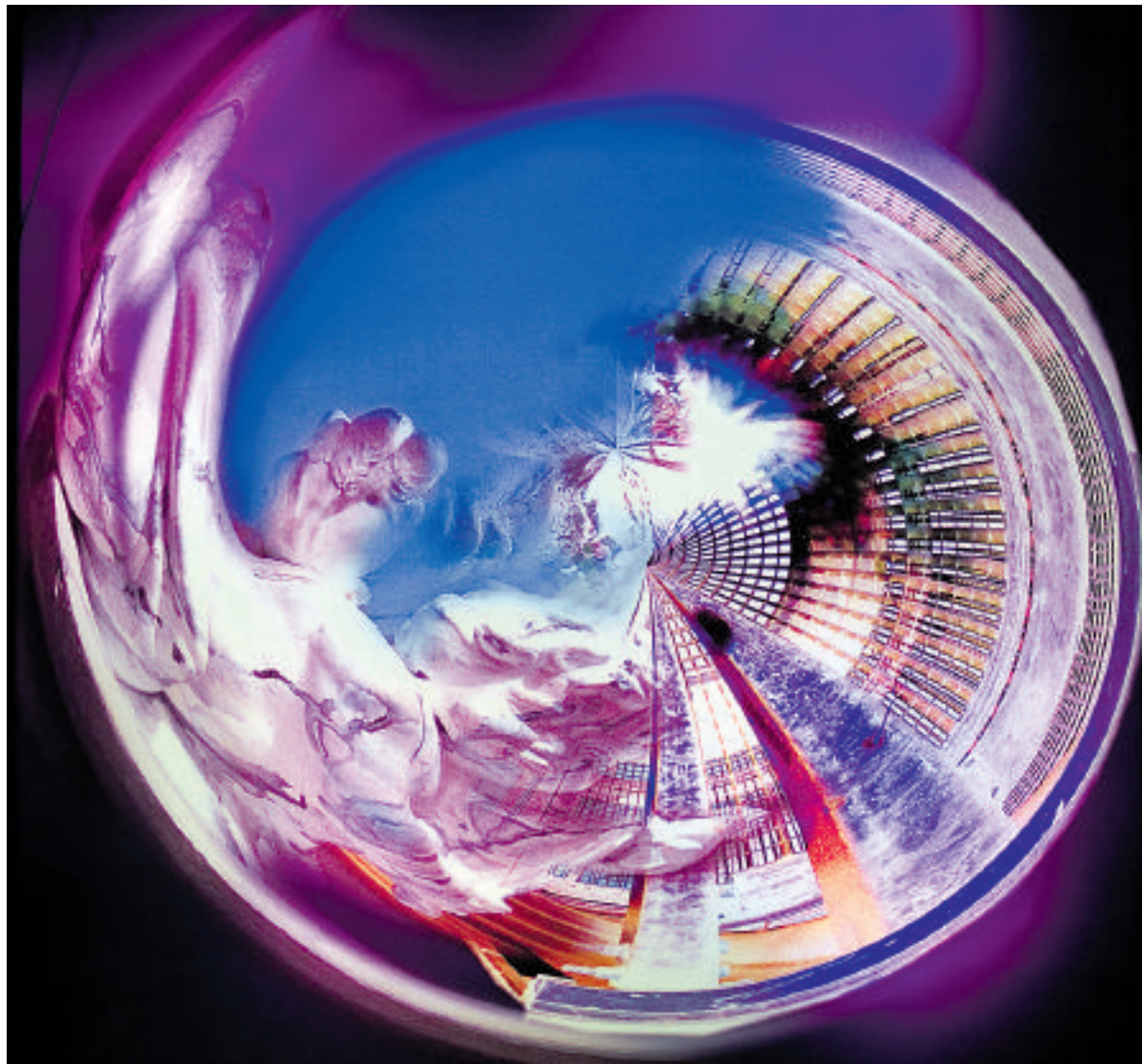
„Kinderen gaan meteen op de grond liggen. Jullie fotograaf ook”, merkt beeldend kunstenaar Bredewold (53) op. Hij maakte de plafonddecoratie voor een specialist in dak- of vluchtluiken in Schagen. Enkele luiken staan met uitgeklapte, metalen trappen onder het kunstwerk opgesteld in een bedrijfsruimte. „De afbeelding op het doek trekt de kijker door een vluchtluik naar buiten, naar het dak”, licht hij toe. De cherubijn in de periferie is de spreekwoordelijke engel op je schouder, zegt hij, die heb je dan wel nodig.

Vijf jaar geleden kreeg Bredewolds moeder een hartinfarct. Hij zocht haar op in het ziekenhuis en zij vertelde hem dat er vieze vingers op het plafond stonden. „Ik kon ze niet zien, maar zij lag de hele dag naar dat plafond te staren.” Met het idee om plafondkunst te maken, stapte hij af op jongeren die door een dwarslaesie langdurig aan bed gekluisterd zijn. Een van hen vertelde hem hoeveel gaatjes in de geperforeerde plafondplaat boven zijn hoofd zaten. Hij lag er al vier jaar onder.

De kunstenaar pleit voor een revival van het gedecoreerde plafond. En niet alleen voor bedlegerigen. „Ik heb een hekel aan systeemplafonds. Tegenwoordig moet alles functioneel en rationeel. Je ziet op veel plafonds vooral technisch materiaal zoals buizen. Dan zegt men: 'Je hoeft niet naar boven te kijken, dan zie je het ook niet'.”

In het Westen hebben we prikkels nodig, denkt Bredewold, omdat wij geen siësta kennen zoals in de mediterrane. Daarom neemt onze energie 's middags af. Zijn plafondkunst geeft prikkels, zodat mensen zich prettig voelen. Het werk verandert voortdurend. „Niet zoals in een disco waar felle lichten snel aan en uit gaan, maar meer alsof wolken voor de zon schuiven. Subtieler.”

Op een doek dat licht diffuus maakt, heeft Bredewold een van zijn schilderijen geprint. Tegen het plafond achter het doek bevestigde hij zogeheten *power-ledspots*. Dit zijn lampjes die, afhankelijk van het materiaal, verschillende kleuren licht afgeven. Men kan de spots instellen en bepalen hoe lang welke kleuren zichtbaar zijn. Elke kleur onthult andere bijzonderheden op het doek. Blauw licht, bijvoorbeeld, drukt blauwe nuances weg en laat andere kleuren beter uitkomen.

De plafondkunst van kunstenaar Rutger Jan Bredewold.

FOTO'S WERRY CRONE

Bredewold fotografeert en schildert onderdelen waarmee hij op zijn computer een afbeelding componeert. Die wordt met een verwarmingstechniek op het doek 'gebak-

ken', waardoor de inkt 'tot bloei' komt. Voor de spreekruimte van een bedrijf gebruikte hij eens een röntgenfoto van de kunstheup van de eigenaar. Ook andere bedrijven, res-

taurants en een tandarts sierden hun plafonds al met de dynamische kunst. Een instelling voor meervoudig gehandicapte kinderen heeft zich inmiddels gemeld. Wie volgt?